

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5P/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621203642
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Šupenová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2022:6621203642.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: X. K., N.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa matky: M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: L.. Q.. G. XXX/X, XXX XX R., štátna občianka SR, zast. JUDr. Martin Landl, advokát, so sídlom: Rázusova 47/4825, 984 01 Lučenec a otca: X. A., nar. XX.XX.XXXX, evidovaný pobyt: Y.A. M. N. J., XXX XX M.K. N. J., štátny občan SR, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Mihály s.r.o., so sídlom: Jókaiho 121/16, 984 01 Lučenec, o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu takto

rozhodol:

- I. Súd návrh o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom X. K., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.
- II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.Právny zástupca navrhovateľa - otca maloletého dieťaťa doručil tunajšiemu súdu dňa 07.09.2021 návrh, ktorým sa domáhal úpravy styku s maloletým dieťaťom X. K., narodeným XX.XX.XXXX neobmedzene, alternatívne úpravou styku s maloletým dieťaťom X. K. každú párnú sobotu v čase od 14:00 hod. do 17:00 hod. za prítomnosti matky maloletého dieťaťa alebo inej tretej nestrannej osoby na mieste prístupnom tak, že dieťa bude riadne pripravené a ustrojené zo strany matky na takto uvedený čas a vopred s dostatočným časovým predstihom minimálne jeden deň vopred písomne formou sms správy alebo e-mailu, či správy na sociálnej sieti stanoveným miestom.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 03.04.2018 bol vydaný rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. XP/XX/XXXX, ktorým mu bol zakázaný styk s maloletým dieťaťom, nakoľko v čase konania pojednávania nebol na území B. T. konalo sa v uvedenej veci v jeho neprítomnosti, na dôvažok nemal o tomto konaní ani vedomosť. Poukazuje na to, že určite by z predmetným rozsudkom nesúhlasil, odvolal by sa, nakoľko má za to, že vždy mal záujem o svoje dieťa. Na základe uvedeného sa nevedel nijak brániť a ani sa vyjadriť, obhájiť sa k návrhu, ktorým hrubým a zásadným spôsobom zasiahli do jeho práv rodiča. Je otcom a rodičom svojho maloletého syna, avšak v konaní vedenom pod číslom konania XP/XX/XXXX Okresným súdom Lučenec bol maloletý zverený matke, následne mu bol v konaní vedenom pod číslom XP/XX/XXXX styk so synom úplne zakázaný, a to rozsudkom v jeho neprítomnosti. Je pravdou, že v minulosti sa udiali určité veci, za ktoré bol potrestaný (avšak akcia vyvolala reakciu a príčina následok), avšak svoj dlh spoločnosti už splatil a chce žiť aj v súčasnej dobe žije poriadnym usporiadaným životom. Síce sa živý ako uvádza „fuškami“, v tomto zložitom období poznačenom pandemiou sa práca na trvalý pracovný pomer zháňa naozaj ťažko, avšak sa snaží platiť výživné riadne a včas podľa svojich možností a v rámci možností sa zaujíma aj o svojho syna, avšak informácií má málo. Nemôže normálne fungovať bez toho, aby denne nepomyslel na svojho syna, ktorý sa mu však odcudzuje, aspoň on to tak pociťuje, vďaka vyššie uvedeným súdnym konaniam.

Nakoľko je výrazne nespokojný s tým, že svojho syna nemôže vídať ani na pár minút s čím argumentuje s masochistickou radosťou najmä matka maloletého dieťaťa, tak si v tomto bode dovolil poukázať na Ústavný zákon č. 460/1992 Zb., konkrétne Článok 41 bod 4 starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov, deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodiča len s rozhodnutím súdu na základe zákona. Poukázal na Článok 3, 7 a 8 Dohovoru o právach dieťaťa. V spojitosti s týmito poukázal na to, že medzinárodné záväzky, najvyšší zákon štátu a iné zákonné ustanovenia, nehovoriac o judikatúre, ktorú uviedol v ďalšom bode a ktorými argumentuje toto podanie, dávajú jasný signál, že tento návrh je jeho legitímnym právom domáhať sa zrušenia tohto podľa neho najzávažnejšieho zásahu do jeho práva, ktorým bol rozsudok a samotné konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod č.k. XP/XX/XXXX, kde mu bol počas jeho neprítomnosti zakázaný styk s jeho synom. Od apríla 2018 prešlo takmer tri a pol roka a toto rozhodnutie, ktorým mu bol zakázaný styk s jeho synom je neaktuálny, nedôvodný a tým pádom aj nezákonný. Uvedené rozhodnutie nie je v súčasnosti v záujme ani jeho a najmä nie v záujme jeho syna, kde judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva konštatuje, že „ je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné záväzky s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov a má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča“. V návrhu poukázal na rozsudok Krajského súdu Košice č. k. 7CoP/164/2014 zo dňa 30.10.2014, rozsudok Krajského súdu Žilina č.k 11CoP/39/2017 zo dňa 12.09.2017, rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 6CoP/42/2016 zo dňa 25.01.2017, rozsudok Krajského súdu Košice č.k. 8CoP/258/2017 zo dňa 28.02.2018, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 15CoP/45/2015 zo dňa 23.09.2015, rozsudok Krajského súdu Bratislava č.k. 11CoP/126/2016 zo dňa 22.11.2016, rozsudok Krajského súdu Nitra č.k. 12CoP/10/2020 zo dňa 31.08.2020, rozsudok Krajského súdu Košice č.k. 7CoP/309/2011 zo dňa 12.04.2012, rozsudok Krajského súdu Košice č.k. 7CoP/295/2014 zo dňa 27.03.2015, rozsudok Krajského súdu Košice č.k. 7CoP/67/2014 zo dňa 31.07.2014.

2.Právny zástupca matky doručil tunajšiemu súdu dňa 13.12. 2021 vyjadrenie k návrhu otca, ktorý odôvodnil nasledovne: Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. XP/XX/XXXX zo dňa 03.04.2018 súd zakázal styk otca s maloletým. Návrh, ktorý na súd podávala navrhovateľka - matka maloletého dieťaťa bol v najlepšom záujme jej syna, nakoľko sa obávala nielen o svoj život, ale predovšetkým o život a zdravie maloletého dieťaťa. Otec maloletého sa k nej a aj k maloletému nikdy nesprával tak, ako sa na správneho otca patrí. Život v spoločnej domácnosti bol každodenne poznačený hádkami, agresívnym správaním otca, ba dokonca aj fyzickým ubližovaním. Za jeden z mnohých fyzických útokov na jej osobu (bodnutie nožom do stehna) bol otec maloletého právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody, ktorý aj vykonal. Najhoršie na celej situácii je skutočnosť, že vyhrážky a fyzické ataky zo strany otca boli mierené na ňu, predovšetkým v prítomnosti maloletého, v dôsledku čoho bol maloletý dlhú dobu utiahnutý, nemohol spať, jesť, bol na ňu silne emocionálne naviazaný. Otec maloletého na neho vždy pôsobil negatívne, a to hlavne po psychickej stránke. Ide o prípady, kedy ju otec maloletého napádal v prítomnosti maloletého, čo maloletý aj vo svojom útlom veku videl a vnímal.

Je samozrejmé, že ako matka chce pre svoje dieťa len to najlepšie, a teda chce, aby vyrastal v pokojnom a harmonickom prostredí bez stresu a násillia. Otec maloletého v návrhu uviedol, že v čase konania pojednávania, na ktorom bolo vydané rozhodnutie, nebol na území B., teda sa konalo v jeho neprítomnosti. Ďalej uvádza, že kedy mal o tomto konaní vedomosť, určite by s rozhodnutím nesúhlasil, nakoľko má a vždy mal záujem o svoje dieťa. Tieto skutkové tvrdenia otca sa nezakladajú podľa názoru matky na pravde. Počas konania a podľa dostupných informácií sa nachádzal na neznámom mieste pravdepodobne mimo územia B. T., avšak z toho dôvodu, že na neho bol vydaný príkaz na zatknutie, otec maloletého sa teda na neznámom mieste skrýval, pričom mu bolo úplne jedno, či sa nejaké konanie o zákaz styku s maloletým vedie alebo nie. Otec maloletého nikdy nemal záujem o maloleté dieťa, nikdy sa s ním nechcel stretnúť, nikdy mu nedoniesol žiadny darček, žiadnu hračku, nezaujímal ho ako sa má, či je zdravý, nijakým spôsobom sa s ním nesnažil kontaktovať, a to ani v súčasnosti.

Za uplynulých takmer sedem rokov, t.j. od narodenia maloletého do súčasnosti sa iba jedenkrát domnievala, že sa naozaj úprimne chce stretnúť s maloletým. Túto príležitosť na zblíženie sa s maloletým však vôbec nevyužil, ba možno povedať, že toto stretnutie bolo len zámienkou, kedy sa jej opätovne začal vyhrážať. Taktiež sa vyhrážal, že zabije jej rodičov, následne ju popálil horiacou cigaretou na krku, ťahal ju za vlasy, vyhrážal sa jej, že jej odreže hlavu, a to všetko v prítomnosti maloletého. Čiže vyjadrenia otca ohľadom toho, že mal o maloletého záujem, je hlboko zavádzajúce a nepravdivé. Otec vo svojom návrhu uvádza, že platí na maloletého výživné riadne a včas podľa

svojich možností. Toto skutkové tvrdenie sa čiastočne zakladá na pravde, avšak je potrebné poukázať, že maloletému vo veku šesť rokov platí výživné vo výške 30,- Eur, pričom toto výživné nie je uhrádzané pravidelne taký dlhý čas, ako to prezentuje otec maloletého. Pred podaním návrhu na zákaz styku otca s maloletým, ako aj v čase podania návrhu a taktiež aj podaní návrhu otec maloletého na jeho výživu neprispieval nijako. Bolo to riešené aj podaním trestného oznámenia pre neplatenie výživného, ktorým mala matka maloletého určené náhradné výživné od úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Matka otca maloletého, t.j. stará matka maloletého občas jeden až dvakrát poslala raz za tri mesiace sumu 27,- Eur. Otec teda dlhú dobu neposielal žiadne výživné, ani žiadne darčeky. Považuje za veľmi smutné, že otec maloletého sa vo svojom návrhu hrdinsky vyjadruje k tomu ako on prispieva na výživu maloletého dieťaťa, taktiež uvádza, že nemôže normálne fungovať bez toho, aby denne nepomyslel na svojho syna, ktorý sa mu podľa jeho slov odcudzuje práve kvôli tomu, že má určený zákaz styku. Tieto vyjadrenia nemôže nazvať nijako inak než klamstvami. Keby bol navrhovateľ naozaj taký milujúci otec ako o sebe tvrdí, nebol by schopný držať nôž pod krkom s úmyslom ublížiť na draví svojmu len šesťmesačnému maloletému synovi. Je veľmi nezodpovedné a na druhej strane aj veľmi odvážne sa doslova chváliť, že otec prispieva na výživu maloletého. Jedná sa o sumu 30,-Eur, čo jednoznačne nedokáže pokryť potreby šesťročného dieťaťa. Okrem konštatovania otca, že sa domnieva, že maloletý sa mu odcudzuje práve kvôli rozhodnutiu o zákaze styku, je nutné uviesť, že maloletý sa s určitosťou otcovi neodcudzuje, nakoľko medzi maloletým a otcom nikdy nebol vybudovaný vzťah otca a syna, by dokonca medzi nimi nebol vybudovaný absolútne žiadny vzťah. Všetko čo si maloletý môže pamätať a bohužiaľ si aj pamätá z obdobia, keď žili s otcom v spoločnej domácnosti je len to, že otec je zlý, ubližuje jeho mame, ubližuje jemu samému.

Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že sám otec je zodpovedný za to, že od počiatku sa nesnažil budovať si vzťah s maloletým, o nič sa nezaujímal, ale práve naopak svojou agresivitou, násilnou povahou, fyzickým ubližovaním sa od neho maloletý vzdaloval a teraz keď spolu o ňom hovoria, keďže nemá pred maloletým žiadne tajnosti, spájajú sa mu s otcom len negatívne myšlienky. Maloletý nemá žiadne tajomstvá a preto ho informovala aj o podanom návrhu zo strany otca. Maloletého prvá reakcia bola, že on otca nechce, nebol k nemu nikdy dobrý a už si na neho ani nepamätá ale vie, že sa s ním nechce stretávať, nechce sa s ním dokonca ani rozprávať, pretože ho nepozná a bojí sa ho. To znamená, že akákoľvek zmienka o otcovi maloletého rozptyľuje, emočne destabilizuje a maloletý prežíva emocionálny blok v akomkoľvek kontexte súvisiacom s otcom. Zo správania otca v minulosti bol dlhú dobu traumatizovaný, v súčasnosti ho odmieta a prežíva otca ako reálnu hrozbu. Pri zmienke o otcovi sa mu opakovaním vynárajú len negatívne spomienky ohľadom agresivity otca, a to aj vo vzťahu ku nej, keďže pri týchto fyzických útokoch bol maloletý vždy prítomný.

V neposlednom rade konštatuje, že celý návrh je pripravovaný a stavaný do tej pozície, že otec je obeťou a že momentálne prežíva autoritatívny zásah do svojich rodičovských práv, avšak v celom návrhu nie je ani zmienka o tom, čo je najlepšie pre maloletého, aký je jeho najlepší záujem.

Styk s otcom a teda nielen s otcom, ale s rodičom vo všeobecnosti patrí k právam dieťaťa, nie k jeho povinnostiam. Najlepším záujmom maloletého dieťaťa je predovšetkým zdravý psychický a fyzický vývoj, ktorý pri styku s otcom nie je možné realizovať a ani očakávať. Právny zástupca matky poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II US56/2017 zo dňa 19.01.2017, v ktorom je uvedené: „Záujem dieťaťa predpokladá pri rozhodovaní o jeho právach mať na zreteli najmä dva aspekty jeho záujmov. Na jednej strane stojí dikcia, že puto dieťaťa s jeho rodinou musí byť zachované s výnimkou prípadov, keď sa rodinné prostredie ukázalo ako zvlášť nevhodné. Z toho vyplýva, že rodinné vzťahy môžu byť prerušené len vo veľmi výnimočných prípadoch a je potrebné urobiť všetko pre zachovanie osobných vzťahov. Na druhej strane je v záujme dieťaťa zabezpečiť jeho rozvoj v zdravom prostredí a rodičia nesmú profitovať z takých opatrení a krokov, ktoré by v konečnom dôsledku poškodzovali zdravie a zdravý vývoj dieťaťa“.

Maloletý sa odmieta stretnúť s otcom, pretože má z neho strach.

Ku

skutočnostiam, ktoré je potrebné zobrať do úvahy, patrí jednoznačne aj tá, že aj ona ako matka a aj sám maloletý sa museli vysporiadať s neprítomnosťou otca v rozhodnom vývinovom období maloletého. Maloletý má v období vydania rozhodnutia tri roky. Toto obdobie možno charakterizovať a hodnotiť ako relevantné obdobie keď medzi druhým a šiestym rokom veku dieťaťa sa diferencuje vzťah dieťaťa od matky k otcovi, resp. k iným osobám a v tomto období to bol otec, ktorý nebol prítomný pre potreby dieťaťa. Matka považuje za zrejmé, že maloletý si dokáže samostatne spomenúť na prvé zážitky po treťom roku života, pričom na tieto nemá pozitívne spomienky. Neprejavuje voči otcovi žiadnu dôveru a citový vzťah, voči nemu je tak povediac potlačený, ba až neexistujúci.

Právny zástupca matky poukázal na rozsudok Krajského súd Košice č.k. 7CoP/190/2014 zo dňa 27.11.2014, v ktorom je uvedené: „Z hľadiska dieťaťa ide o právo a nie o povinnosť sa s rodičom, ktorému

nie je zverené do osobnej starostlivosti stýkať. Vo všetkých veciach týkajúcich sa maloletých detí a teda pri rozhodovaní vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je prítomný záujem dieťaťa, na ktorý musí súd pri svojom rozhodovaní vždy prihliadať. Záujmom dieťaťa je predovšetkým jeho zdravý psychický a fyzický vývoj a teda zabezpečenie jeho riadnej výchovy, záujem dieťaťa však nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami rodičov v realizácii svojho výchovného pôsobenia“.

Matka považuje za potrebné uviesť, že momentálne snahu otca o obnovenie, lepšie povedané budovanie vzťahu s maloletým prostredníctvom návrhu nie je možné považovať za súladnú s najlepším záujmom dieťaťa, pretože akékoľvek rozhodnutia, a to aj autoritatívne rozhodnutie súdu nedokáže zmeniť odmietavý postoj maloletého voči otcovi a nemôže mu vymazať z hlavy všetky negatívne spomienky a sú to bohužiaľ len negatívne spomienky, ktoré sa mu s otcom spájajú. Je toho názoru, že je potrebné počúvať čo maloletý hovorí. Momentálne navštevuje prvý ročník základnej školy, a teda potrebuje sa sústrediť na všetky nové podnety. Už len samotná zmienka o otcovi v ňom vyvoláva nepokoj a strach, preto si nevie a nechce predstaviť v akom stave by sa nachádzal v situácii keď by sa mal s otcom reálne stretnúť. V súčasnosti pôsobí vyrovnané, avšak jeho duševný stav je krehký, preto neostáva nič iné, len zotrvať v radikálnom riešení akým je žiadny kontakt s otcom. Na základe uvedeného matka prostredníctvom právneho zástupcu navrhla návrh otca zamietnuť (č.l. 44 až 46 spisu).

3. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec z prešetrovania pomerov zo dňa 27.02.2022 má súd za preukázané, že dňa 18.02.2022 bolo vykonané sociálne šetrenie v prirodzenom prostredí maloletého dieťaťa na adrese V. X. v R.. V domácnosti bola prítomná matka a maloleté dieťa. Matka je zamestnaná v prevádzke B. K., s mesačným príjmom 70,-Eur. Okrem toho poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 66,90 Eur a prídavok na jedno dieťa v sume 25,88 Eur. Otec na výživu maloletého zasiela sumu 30,-Eur mesačne. Matka a maloletý obývajú trojizbový byt, ktorý majú v prenájme od pána K.. V byte žijú od apríla 2021 aj s priateľom matky, ktorý je zamestnaný vo D., vo firme C.. Dispozične je byt zariadený ako vstupná chodba, obývacia izba, spálňa a detská izba. Domácnosť je kompletne zariadená štandardným nábytkom a vybavená elektrospotrebičmi bežnej potreby. Izba maloletého je zariadená samostatným lôžkom, dvomi písacími stolíkmi, maloletý tu má kútik s množstvom hračiek a tiež vytvorený primeraný priestor na prípravu do školy. Hygiena domácnosti bola v čase vykonanej návštevy na veľmi dobrej úrovni. Prostredie, v ktorom maloleté dieťa žije plne vyhovuje jeho potrebám. Matka uviedla, že za prenájom bytu uhrádzajú mesačne sumu 370,-Eur, vrátane energií a poplatku za WiFi. Maloletý navštevuje 1. ročník Základnej školy M., R.. Zdravotnú starostlivosť maloletému zabezpečuje MUDr. B., podľa slov matky má maloletý absolvované všetky povinné očkovania a preventívne prehliadky. Maloletý po vyučovaní navštevuje školský klub detí. Za obedy v školskej jedálni matka uhrádza sumu 4,- Eur mesačne, nakoľko jej úrad poskytuje dotáciu na stravu a školské potreby z dôvodu, že je v hmotnej núdzi. V škole maloletý navštevuje aj počítačový krúžok, za ktorý matka neplatí. Výdavky na maloletého uhrádza na zabezpečenie primeraného oblečenia a obuvi, stravy v domácom prostredí a nejaké výlety, ktoré absolvujú s maloletým X., najmä v letných mesiacoch. Podľa vyjadrenia matky, otec hoci si plní vyživovaciu povinnosť v sume 30,- Eur, na väčšie jednorazové výdavky maloletého dieťaťa neprispieje. V minulosti v apríli 2021 otec matku oslovil, že by sa chcel stretávať s maloletým. Matka vzhľadom na prežitý stres maloletého dieťaťa a skutočnosť, že maloletý si v podstate otca nepamätá, toto neumožnila. Následne po 2 mesiacoch otec v spoločnosti dvoch maloletých detí urobil matke v prevádzke, kde pracuje, „cirkus“, pričom ju škaredo osočoval a nadával jej, aj pred zákazníkmi. Podľa názoru matky otec v tom čase javil známky požitia omamných látok, pričom ho neraz stretne pod vplyvom návykových látok. Podľa vyjadrenia matky, otec drogy aj predáva. Asi pred mesiacom otca v domácnosti matky hľadala polícia. Matka síce v meste R. ho vídava, ale nevie uviesť, kde sa aktuálne zdržiava. Vzhľadom na okolnosti, ktoré viedli k zákazu styku otca s maloletým dieťaťom a na jeho súčasný život, matka s podaným návrhom nesúhlasí. V rozhovore matka poukázala aj na psychické rozpoloženie maloletého dieťaťa. Odkedy maloletého oboznámila, že má ísť na súd vypovedať, nakoľko otec o neho prejavil záujem a chce sa s ním stretávať, maloletý si v škole zhoršil známky. Začal byť plačlivý a matke hovorí, že nechce aby zomrela. Matka sa u syna pokúšala zistiť, či si pamätá na otca, ale dieťa jej odpovedalo, že jeho tvár si nepamätá, ale si pamätá ako na nich kričal a nadával. Pre traumy maloletého z opakovaného partnerského násillia v minulosti páchaného na matke, sa v domácnosti matky (aj v čase keď ešte žila v domácnosti svojich rodičov) nepoužívalo slovo „otec“ a matka svojho otca v prítomnosti maloletého dieťaťa oslovovala krstným menom.

V súlade s článkom 12 Dohovoru o právach dieťaťa a podľa § 43 ods. 1 zákona o rodine sa zamestnanci úradu pokúsili v čase návštevy vykonať pohovor s maloletým dieťaťom, vzhľadom na situáciu, za prítomnosti matky. Keď ho išla matka zavolať aby sa so zamestnancami úradu išiel porozprávať, bolo počuť, keď jej hovoril, že má z rozhovoru stres. Napokon maloletý prišiel v sprievode matky, pričom

celý čas zotrval v jej náručí. Napriek tomu, že kolízny opatrovník využil metodiku vedenia rozhovoru primeranú k veku dieťaťa, rozhovor sa nepodarilo vôbec rozvinúť. Evidentne maloletý bol situáciou stresovaný, bol vystrašený. Nechcel odpovedať ani na neosobné všeobecné otázky. Matka sa mu milo prihovárala, aj sama ho upokojovala, že „tety sa chcú s ním iba porozprávať“, avšak ani úprimné dohováranie matky nepomohlo. Vzhľadom na tieto skutočnosti, v záujme minimalizovania psychickej traumy dieťaťa, kolízny opatrovník rozhovor neuskutočnil. Z dôvodu psychického stavu maloletého bola matke odporučená návšteva detského psychológa, nakoľko je zjavné, že maloletý sa s traumou z minulosti ešte nevyrovnal. Na základe uloženej povinnosti úrad zisťoval pobyt otca, na základe čoho dňa 23.12.2021 požiadal o súčinnosť Obecný úrad M. N. J., ktorý úradu odpovedal, že menovaný sa na území obce už roky nezdržiava a žiadne iné informácie o menovanom nemajú.

Ku dňu podania správy sa úradu nepodarilo zistiť žiadne informácie o pobyte otca. Ani z podaného návrhu úradu nie je známy osobný a sociálny status otca. Vzhľadom na zistené skutočnosti z vykonanej návštevy v prirodzenom prostredí matky a maloletého dieťaťa a skutočnosti, že pobyt otca a prostredie v ktorom sa aktuálne zdržiava nie je úradu známy, konštatuje, že maloleté dieťa javí známky neodžiténych a nespracovaných zážitkov z minulosti, kedy bolo svedkom násilného a agresívneho správania otca páchaného na matke. Javí sa, že táto skutočnosť na maloletého vplýva ešte aj dnes negatívne. V tejto oblasti maloletý vyžaduje odbornú psychologickú pomoc. Aktuálne maloletý osobu otca nepozná, v spojitosti s ním si pamätá iba negatívne zážitky. Matka v minulosti fungovanie rodiny musela prispôbiť danej situácii, primerane k veku dieťaťa (napr. nepoužívanie slova otec, tak aby boli následky negatívnych zážitkov vo vzťahu k druhému rodičovi čo najviac vytesnené a nepripomínané a pod.).

Úrad zastáva názor, že v danom prípade, je možné iba znaleckým dokazovaním z odboru psychológie a psychiatrie preukázať, že eventuálny styk rodiča s maloletým dieťaťom neohrozuje jeho fyzické, psychické zdravie. Je potrebné preukázať, že druhý rodič nie je pre neho nevhodným životným príkladom, ktorý by dieťa mohol ohrozovať z dôvodu napr. preberania negatívnych vzorcov správania, neprijateľných postojov a reakcií k blízkym osobám, tendencie riešiť prípadné spory za pomoci násilia a pod. V tomto prípade sa úradu javí potreba náležitého zistenia skutočného stavu vecí v spolupráci s odborníkmi, s prihliadnutím aj na súčasný psychický stav maloletého dieťaťa. Právo styku rodiča, ktorý nežije s maloletým dieťaťom, nie je absolútne, treba ho posudzovať v každej veci individuálne, na základe jednotlivých zistení a tie posudzovať v prvom rade z pohľadu záujmu maloletého dieťaťa. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, bezpečia, istoty a stability, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju. (č.l. 65-66 spisu)

4.Z rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. XP/XX/XXXX-XX zo dňa 3.apríla 2018 právoplatného a vykonateľného dňa 22.05.2018 eklatantne vyplýva, že súd zakázal styk otca s maloletým dieťaťom. Vykonaným dokazovaním mal totiž za preukázané, že maloletý sa narodil z mimomanželského vzťahu. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. XP/XX/XXXX-XX zo dňa 24.05.2016, právoplatným dňa 14.06.2016 bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol povinný prispievať na jeho výživu sumou 30 % zo sumy životného minima. Styk otca s maloletým dieťaťom do dňa tohto rozhodnutia nebol upravený. Otec dieťaťa sa v tom čase nachádzal na neznámom mieste. Súdom bol na neho vydaný príkaz na zatknutie, nakoľko sa nachádza na neznámom a trestné stíhanie, ktoré sa voči nemu viedlo, nebolo možné bez jeho prítomnosti skončiť. Otec maloletého dieťaťa v tom čase po svojej matke odkazoval rodine matky maloletého dieťaťa, že ak mu neumožnia stretnúť sa so synom, tak vykopne dvere. Otcovi maloletého dieťaťa bolo taktiež vznesené obvinenie za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona, nakoľko sa tento vyhrážal matke maloletého dieťaťa, že ju zabije, aj jej rodičov. Okrem uvedeného sa vyhrážal zabitím aj samotného maloletého dieťaťa, popálil jeho matku horiacou cigaretou na krku, opakovane sa jej vyhrážal, že jej odreže hlavu a rovnako aj maloletému.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 16.06.2016 súd schválil dohodu o vine a treste a uznal otca maloletého dieťaťa vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, nakoľko matku maloletého dieťaťa ako poškodenú fyzicky a verbálne napádal, nadával jej, dokonca ju pichol kuchynským nožom do stehna, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa vyjadrenia matky sa otec maloletého dieťaťa takto matke vyhrážal a fyzicky ju napádal aj počas prítomnosti maloletého dieťaťa, v dôsledku čoho maloletý nemôže spať, neje, je utiahnutý oproti svojim vrstovníkom, v poslednom čase sám maloletý uvádza, že ide zabiť otca, nakoľko tento je zlý. Maloletý sa tak vyjadruje aj napriek tomu, že

matka otca vôbec nespomína a upozornila ho na nevhodnosť jeho vyjadrovania. Týmto skutočnostiam zodpovedá aj správa kolízneho opatrovníka predložená súdu, na ktorú súd pri svojom rozhodovaní prihliadol.

Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané, že by negatívny postoj maloletého dieťaťa bol nejakým spôsobom ovplyvňovaný zo strany matky. Práve naopak, otec maloletého dieťaťa pôsobí negatívne na maloletého, hlavne po psychickej stránke, keď napáda matku maloletého v jeho prítomnosti, čo maloletý vidí a vníma.

Podľa názoru súdu je v záujme maloletého, aby vyrastal v pokojnom a harmonickom prostredí bez stresov a násilia. Ako poukázal kolízny opatrovník medzi otcom maloletého dieťaťa a maloletým dieťaťom nie je vytvorené puto, na základe ktorého by maloletý prežíval pocit bezpečia. Opakované fyzické napádanie matky, vyhrážanie sa jej zabitím za prítomnosti maloletého dieťaťa pri ich osobných kontaktoch, vulgárne a agresívne správanie otca, jeho neschopnosť s maloletým dieťaťom nadviazať primeraný emočný vzťah, deklarájúci u dieťaťa pocit bezpečia, iba viac prehľbuje vnútorné napätie a strach maloletého, čo vyústilo

do negatívnych pocitov maloletého, ktorý vo veku troch rokov si prežitú traumy veľmi dobre pamätá, o čom svedčia aj jeho vyjadrenia o zabití otca. Súd v danom rozhodnutí podotkol, že rozhodnutie o zákaze styku otca s maloletým dieťaťom nie je konečným rozhodnutím.

Ak dôjde ku zmene pomerov na strane otca maloletého dieťaťa, najmä zmení svoje správanie, prestane sa vyhrážať matke maloletého dieťaťa, fyzicky jej ubližovať, agresívne a násilne sa správať aj vo vzťahu k maloletému, súd rozhodnutie o zákaze styku otca s maloletým môže na návrh otca, ale aj bez návrhu zmeniť, avšak len za situácie, ak sa preukáže, že skutočne otec maloletého dieťaťa zmenil svoje správanie a úprava styku otca s maloletým bude v jeho záujme.

5.Z rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. XP/XX/XXXX-XX zo dňa 24. mája 2016 právoplatného a vykonateľného dňa 14.06.2016 mal súd za preukázané, že maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky. Otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na jeho výživu výživným v sume vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona počnúc 01.01.2016. Zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť zročné výživné za obdobie od 01.01.2016 do 31.05.2016 vo výške 135,65 Eur v splátkach po 10,-Eur mesačne s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Prvú splátku zaplatí počnúc od prvého mesiaca, ktorý bude nasledovať po právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň mu bola uložená povinnosť bežné výživné a splátky zročného výživného zasielať k rukám matky vždy mesačne vopred do 25.dňa toho ktorého mesiaca.

6.Zo záveru doloženej Správy z diagnostického vyšetrenia zo dňa 01.03.2022 Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v R., má súd za preukázané, že u maloletého sú evidované aktuálne emočné ťažkosti a zhoršený prospech, ktoré môžu byť spôsobené nadmerne stresujúcou situáciou spojenou so súdom a možnou zmenou styku s otcom. (obálka apud acta por. č. 16)

7.Súd vytýčil termín pojednávania na deň 04.03.2022, na ktorom bola prítomná len matka maloletého dieťaťa a jej právny zástupca. Otec a jeho právny zástupca, napriek riadnemu doručeniu predvolania na pojednávanie na tomto prítomní neboli, svoju neprítomnosť neospravedlnili, súd na základe tohto pojednával v ich neprítomnosti.

Na pojednávaní právny zástupca matky skonštatoval, že návrh otca považuje za prudko blanketný. Poukázal na to, že v tomto prípade je nutné vziať do úvahy fakt, že nejde o prípad úpravy alebo zmeny úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, ale ide tu o prípad, kedy z veľmi vážnych dôvodov ohrozujúcich život a zdravie dieťaťa bol v minulosti styk otca zakázaný a tento navrhuje v tomto konaní zmenu. Z návrhu otca je ale nemožné extrahovať dôvody a zmenu pomerov, ktorými otec tento návrh odôvodňuje, keďže obsahuje len všeobecné konštatovanie o rodičovskom práve, ktoré nijako nenamieta, lenže toto právo nie je absolútne a z hľadiska testu proporcionality je jednoducho podriadené právu dieťaťa na šťastný, zdravý, plnohodnotný rozvoj tak po psychickej, ako aj fyzickej stránke. V tomto prípade nevzhliadol žiadnu okolnosť, ktorá by zmenila, ani žiadnu zmenu pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa a jeho vzťahu k rodičom a jeho potrieb, ktoré by mali rodičia plniť, ani na strane možností a schopností otca nejakým spôsobom prispieť a byť cenný z hľadiska prínosu pre život maloletého dieťaťa. Všetky okolnosti, ktoré momentálne sú známe, že aj osobný vzťah matky k otcovi je zložitý, pretože aj ona bola obeťou, nielen maloleté dieťa jeho násilného a život ohrozujúceho konania. Otec momentálne nie je zamestnaný alebo nepracuje. Je toho názoru, že spôsob života, ktorý otec maloletého viedol v minulosti a ktorý viedol práve k zákazu jeho styku s maloletým žije aj naďalej. Všetky dôvody a obavy, ktoré jestvovali v čase posledného právoplatného rozhodnutia, čo sa týka maloletého jestvujú aj ku dnešnému dňu. Kládol akcent na tú skutočnosť, že navrhovateľ sa konania nezúčastnil,

okrem toho nijakým spôsobom neuviedol žiadnu zmenu pomerov alebo nejakú vážnu prekážku, napriek tomu, že má v konaní kvalifikovaného zástupcu.

Tieto okolnosti právneho zástupcu vedú k názoru, že samotný otec ako navrhovateľ nepreukazuje veľmi silnú potrebu a záujem na výsledku tohto konania. Mal za to, že nie je namieste vystavovať maloleté dieťa akýmkoľvek ďalším „procedúram“, pretože by tým mohlo byť neúčelne narušené jeho momentálne už dlhodobé, vďaka matke, stabilné prostredie. Chlapec si žije svoj pokojný život v stabilnom bytovom prostredí v prítomnosti matky a jej priateľa. Maloletý situáciu momentálne vníma ako nejaké priame ohrozenie. Vyplýva to jednoznačne aj z popisu jeho chovania a jeho vyjadrovania, aj z hodnotiacej správy kolízneho opatrovníka a evidentne to vyplýva aj zo správy Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v R..

8.Podľa Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnyimi alebo zákonodarnými orgánmi.

9.Podľa Čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

10.Podľa Čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni.

11.Podľa Čl. 12 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa, za tým účelom sa dieťaťu poskytuje najmä možnosť, aby sa vypočulo v každom súdnom alebo správnom konaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zástupcu alebo príslušného orgánu, pričom spôsob vypočutia musí byť v súlade s procedurálnymi pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva.

12.Podľa § 24 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZoR“), súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

13.Podľa § 26 ZoR, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

14.Podľa § 28 ods. 2 ZoR, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

15.Podľa § 43 ods. 1 ZoR, maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

16.Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne.

17.Podľa § 38 ods. 2 CMP, názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb.

18.Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

19.Podľa čl. 5 Základných zásad ZoR, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

20.Súd po vykonaní dokazovania a zistenia skutkového stavu vo veci pri svojom rozhodovaní v právnej veci maloletého dieťaťa poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rodičovské práva a povinnosti patria obidvom rodičom. Ak rodičia žijú v manželstve, predpokladá sa, že ich vykonávajú v zásade na základe vzájomnej dohody a v záujme maloletého dieťaťa. Zákon o rodine úpravu výkonu rodičovských práv a povinností v určitých špecifických situáciách rieši osobitne, čo nielen umožňuje čl. 51 ods. 1 Ústavy, ale to aj predpokladá. Pritom zákon o rodine preferuje predovšetkým dohodu rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností (§ 35, § 36, § 25 ods. 1, § 24 ods. 2 ZoR). Až keď nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv, rozhodne o ich výkone súd, vždy však s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa (IV. ÚS 367/08).

21.Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že v tomto prípade nie je v záujme dieťaťa upraviť styk otca s maloletým dieťaťom. Rozhodnutím Okresného súdu Lučenec č.k. XP/XX/XXXX-XX zo dňa 24.05.2016 bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti a výchovy matky. Styk otca s maloletým dieťaťom nebol upravený z dôvodu, že v tom čase bol počnúc dňom 19.02.2016 vo väzbe v U. N. M. M. a U. N. M. C. Y. B. v A. A..

Z rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. XP/XX/XXXX-XX zo dňa 03.04.2018 právoplatného a vykonateľného dňa 22.05.2018 eklatantne vyplýva, že súd zakázal styk otca s maloletým dieťaťom. Vykonaným dokazovaním mal totiž za preukázané, že maloletý sa narodil z mimomanželského vzťahu. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. XP/XX/XXXX-XX zo dňa 24.05.2016, právoplatným dňa 14.06.2016 bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol povinný prispievať na jeho výživu sumou 30 % zo sumy životného minima. Styk otca s maloletým dieťaťom do dňa tohto rozhodnutia nebol upravený. Otec dieťaťa sa v tom čase nachádzal na neznámom mieste. Súdom bol na neho vydaný príkaz na zatknutie, nakoľko sa nachádza na neznámom a trestné stíhanie, ktoré sa voči nemu viedlo, nebolo možné bez jeho prítomnosti skončiť. Otec maloletého dieťaťa v tom čase po svojej matke odkazoval rodine matky maloletého dieťaťa, že ak mu neumožnia stretnúť sa so synom, tak vykopne dvere. Otcovi maloletého dieťaťa bolo taktiež vznesené obvinenie za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona, nakoľko sa tento vyhrážal matke maloletého dieťaťa, že ju zabije, aj jej rodičov. Okrem uvedeného sa vyhrážal zabitím aj samotného maloletého dieťaťa, popálil jeho matku horiacou cigaretou na krku, opakovane sa jej vyhrážal, že jej odreže hlavu a rovnako aj maloletému.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 16.06.2016 súd schválil dohodu o vine a treste a uznal otca maloletého dieťaťa vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, nakoľko matku maloletého dieťaťa ako poškodenú fyzicky a verbálne napádal, nadával jej, dokonca ju pichol kuchynským nožom do stehna, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa vyjadrenia matky sa otec maloletého dieťaťa takto matke vyhrážal a fyzicky ju napádal aj počas prítomnosti maloletého dieťaťa, v dôsledku čoho maloletý nemôže spať, neje, je utiahnutý oproti svojim vrstovníkom, v poslednom čase sám maloletý

uvádza, že ide zabiť otca, nakoľko tento je zlý. Maloletý sa tak vyjadruje aj napriek tomu, že matka otca vôbec nespomína a upozornila ho na nevhodnosť jeho vyjadrovania. Týmto skutočnostiam zodpovedá aj správa kolízneho opatrovníka predložená súdu, na ktorú súd pri svojom rozhodovaní prihliadol. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané, že by negatívny postoj maloletého dieťaťa bol nejakým spôsobom ovplyvňovaný zo strany matky. Práve naopak, otec maloletého dieťaťa pôsobí negatívne na maloletého, hlavne po psychickej stránke, keď napáda matku maloletého v jeho prítomnosti, čo maloletý vidí a vníma.

Podľa názoru súdu bolo v tom čase v záujme maloletého, aby vyrastal v pokojnom a harmonickom prostredí bez stresov a násilia. Ako poukázal kolízny opatrovník medzi otcom maloletého dieťaťa a maloletým dieťaťom nie je vytvorené puto, na základe ktorého by maloletý prežíval pocit bezpečia. Opakované fyzické napádanie matky, vyhrážanie sa jej zabitím za prítomnosti maloletého dieťaťa pri ich osobných kontaktoch, vulgárne a agresívne správanie otca, jeho neschopnosť s maloletým dieťaťom nadviazať primeraný emočný vzťah, deklarujúci u dieťaťa pocit bezpečia, iba viac prehľbuje vnútorné napätie a strach maloletého, čo vyústilo do negatívnych pocitov maloletého, ktorý vo veku troch rokov si prežitú traumu veľmi dobre pamätá, o čom svedčia aj jeho vyjadrenia o zabití otca. Súd v danom rozhodnutí podotkol, že rozhodnutie o zákaze styku otca s maloletým dieťaťom nie je konečným rozhodnutím. Ak dôjde ku zmene pomerov na strane otca maloletého dieťaťa, najmä zmení svoje správanie, prestane sa vyhrážať matke maloletého dieťaťa, fyzicky jej ubližovať, agresívne a násilne sa správať aj vo vzťahu k maloletému, súd rozhodnutie o zákaze styku otca s maloletým môže na návrh otca, ale aj bez návrhu zmeniť, avšak len za situácie, ak sa preukáže, že skutočne otec maloletého dieťaťa zmenil svoje správanie a úprava styku otca s maloletým bude v jeho záujme.

22. Súd musí vo všetkých prípadoch rozhodovania o výkone rodičovských práv a povinností rešpektovať právo dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy musí prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu výchovného prostredia a ku schopnostiam rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi (§ 24 ods. 4 ZoR).

23. Úprava styku maloletého dieťaťa s rodičom tvorí špeciálnu zložku rodičovských práv, preto musí byť aj úprava tohto styku v záujme maloletého dieťaťa a súd je na záujem dieťaťa povinný vždy prihliadnúť pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností. Je treba zohľadniť nielen právo rodiča, ktorému nebolo dieťa zverené do výchovy, ale aj právo dieťaťa stretávať sa s týmto rodičom. Vzhľadom k tomu, že rodičia dieťaťa spolu nežijú, styk otca s maloletým dieťaťom je jedným z mála prostriedkov, ktorým sa otec môže podieľať na výchove dieťaťa a na rozvoji jeho osobnosti. Je v záujme dieťaťa, aby sa dospelí rodičia naučili navzájom konštruktívne komunikovať o záležitostiach svojho maloletého dieťaťa. Realizácia styku s druhým rodičom je pre normálny vývoj dieťaťa a jeho celkovú životnú situáciu veľmi dôležitá. Záujem dieťaťa pritom treba chápať čo najextenzívnejšie, keď v záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva, uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch.

24. Súd je toho názoru, že v súlade s Dohovorom o právach dieťaťa, s poukazom na jeho najlepší záujem, rešpektujúc jeho názor, nie je v súčasnom období vhodné, aby sa styk s otcom upravil a realizoval, keďže okrem iného aj jeho neospravedlnená neprítomnosť na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo na základe jeho návrhu a výpoveď maloletého dieťaťa len utužilo súd v rozhodnutí návrh otca zamietnuť. Otec podľa názoru súdu neprejavuje skutočný a riadny záujem o výchovu dieťaťa a jeho potreby, vrátane záujmu o jeho zdravotný stav a jeho školské výsledky. Je nevyhnutné mať na zreteli, že plnohodnotná starostlivosť predpokladá zo strany rodičov predovšetkým toleranciu, spoločnú vôľu, ale najmä schopnosť spolu efektívne a korektne komunikovať, spolupracovať, a teda vyžaduje si vysokú mieru osobnej a osobnostnej vyzretosti a vyspelosti oboch rodičov s tým, aby si boli predovšetkým vedomí zásadnej miery svojej zodpovednosti za výchovu a priaznivý vývoj svojho potomka, čo u otca eklatantne absentuje. Maloleté dieťa bolo nie raz svedkom hádok medzi rodičmi a fyzických atakov otca na jeho matku. Podľa slov maloletého pri výsluchu, nikdy sa s ním otec nehrával a nevie si predstaviť s ním tráviť voľný čas. Rezolútne odmietol pravidelné stretávanie sa s otcom práve z vyššie uvedených dôvodov.

Súd je toho názoru, že pri realizácii styku s otcom by maloletý mohol byť svedkom ďalších slovných a fyzických atakov na osobu jeho matky, čo by mohlo zanechať nenapraviteľnú „stopu“ na jeho duševnom zdraví.

Z dôvodu neprítomnosti otca na pojednávaní a vyššie uvedeného súd nenariadi navrhované znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie a psychiatrie.

25. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Fiľakovská cesta 287, 984 01 Lučenec. Odvolanie môže podať účastník, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd Banská Bystrica.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 358 Civilného sporového poriadku, odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia je prípustné. nie

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 Civilného mimosporového poriadku, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 Civilného mimosporového poriadku, zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 44 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak účastník konania nesplní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený účastník môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 376 Civilného mimosporového poriadku ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) príkazom pohľadávky,
- c) predajom hnuteľných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.